

VERZONDEN 06 MAART 2012

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Directie Juridische Zaken
Afdeling Bestuursrecht

Postbus 20061
2500 EB Den Haag
Nederland
www.minbuza.nl

Contactpersoon

Datum 06 maart 2012
Betreft Uw Wob-verzoek van 8 januari 2012

Minbuza-2012.1153

Bijlage(n)

Geachte mevrouw

Bij bericht van 8 januari 2012 heeft u met een beroep op de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) verzocht om informatie.

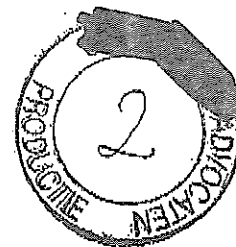
U heeft verzocht om informatie inzake:

- de hoeveelheid aanvragen en bezwaarschriften waarop niet tijdig een besluit is genomen,
- het aantal ontvangen ingebrekestellingen,
- of de ingebrekestelling door een burger is ingediend of een advocaat
- of, ingeval van een dwangsom de overschrijding van de beslistermijn is veroorzaakt door capaciteitsgebrek, complexiteit van de aanvraag of om andere redenen.

Ten aanzien van bovenstaande informatie ben ik genoodzaakt u te berichten dat deze gegevens niet worden geregistreerd. In dat kader verwijs ik u graag naar de brief van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 6 april 2010 inzake de wijze waarop het kabinet uitvoering zal geven aan de motie van het voormalige lid Dittrich inzake het publiekelijk inzichtelijk maken van de betaling van dwangsommen wegens niet tijdig beslissen. Uit deze brief blijkt tevens dat publicatie immer na afloop van het desbetreffende jaar geschiedt. Dit betekent dat de gegevens over het jaar 2011 thans verzameld worden en bekend worden gemaakt in het voorjaar van 2012. Deze gegevens zullen worden gepubliceerd op www.minbuza.nl. Overigens kan ik u wel reeds mededelen dat het dat het aantal verbeurde dwangsommen over 2011 vier is.

Wat betreft de overige door uw verzochte informatie deel ik u mede dat over het jaar 2009 geen dwangsom is betaald en over het jaar 2010 een (1) dwangsom ter hoogte van 1603,88. Dit betrof de behandeling van een verzoek op grond van de Wet openbaarheid van bestuur. Als bijlage bij deze brief treft u aan het geanonimiseerde Wob-besluit, de ingebrekestelling en de rechterlijke uitspraak op grond waarvan de dwangsom is voldaan.

De minister van Buitenlandse Zaken,
namens deze.

[REDACTED]

[REDACTED]

Ministerie van Buitenlandse Zaken
Afdeling DCM/VV
Postbus 20061
2500 EB den Haag

Ons kenmerk: 20100146
Uw kenmerk:

Utrecht, 20 mei 2010

Betreft: In gebreke stelling/ dwangsom

Geachte heer/mevrouw,

Op 19 april 2010 heb ik een WOB verzoek ingediend (gemakshalve bijgevoegd). Er is geen reactie hierop ontvangen. De wettelijke termijn (art.6 WOB) is overschreden.

Hoogachtend,

[REDACTED]
gemachtigde

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Tevens per fax: [REDACTED]

**Directie Consulaire Zaken en
Migratiebeleid**

Cluster DCZ/SO/BC
Bezuidenhoutseweg 67
Postbus 20061
2500 EB Den Haag
www.minbuza.nl

Contactpersoon
DCM/SO/BC

T 070 - 348 44 25
F 070 - 348 69 82
dcm-so-bc@minbuza.nl

Onze referentie
DCM-SO/ 10-306

Kopie aan
Rechtbank Utrecht

Bijlage(n)
Kopie dossier [REDACTED]

Datum 20 december 2010
Betreft Wob beschikking inzake [REDACTED]

In uw brief van 19 april 2010 verzocht u om de achterliggende stukken
betreffende uw cliënte [REDACTED]

Uw verzoek wordt beoordeeld op grond van de Wet openbaarheid van bestuur
(Wob).

Ingevolge artikel 3, vijfde lid, van de Wob wordt een verzoek ingewilligd met
inachtneming van het bepaalde in de artikelen 10 en 11 van de Wob.
Bij de beoordeling van uw verzoek spelen in het bijzonder de
uitzonderingsgronden van artikel 10 tweede lid onder d (inspectie, controle en
toezicht door of vanwege bestuursorganen), onder e (eerbiediging van de
persoonlijke levenssfeer) en onder g (het voorkomen van onevenredige
bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke of
rechtspersonen dan wel van derden) van de Wob een rol.
Mochten in dit geval daarnaast andere bepalingen van de Wob een rol spelen,
dan treft u de desbetreffende verwijzing(en) aan in de hieronder volgende
motivering(en).

In dit geval speelt ook artikel 11 van de Wob een rol: in geval van een verzoek
om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, wordt
geen informatie verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke
beleidsopvattingen (lid 1). Over persoonlijke beleidsopvattingen kan met het oog
op een goede en democratische bestuursvoering informatie worden verstrekt in
niet tot personen herleidbare vorm. Indien degene die deze opvattingen heeft
geuit of zich erachter heeft gesteld, daarmee heeft ingestemd, kan de informatie
in tot personen herleidbare vorm worden verstrekt (lid 2).

Met mijn excuses voor de vertraagde behandeling van uw verzoek doe ik
bijgaand, in kopie, de volgende niet uit openbare bronnen stukken toekomen
met informatie over de contacten van [REDACTED] met onder meer de
ambassades te Kigali, Rwanda en Kampala, Uganda en de door die ambassades
ondernomen acties.

1. Bronbescherming

Directie Consulaire Zaken en
Migratiebeleid
Cluster DCM/SO/BC

Datum
20 december 2010
Onze referentie
DCM-SO/ 10-306

Voor zover de stukken waar u om verzoekt informatie bevatten over de identiteit van de personen die hebben meegewerkt aan het onderzoek acht ik mij niet gehouden u deze informatie te verstrekken. Bij onderzoek naar gegevens en documenten die asielzoekers overleggen maakt dit ministerie vaak gebruik van vertrouwenspersonen en informanten. Wanneer bekend wordt welke vertrouwenspersonen en informanten hebben meegewerkt aan de onderzoeken, kunnen deze ernstig gevaar lopen, hetzij van de kant van de autoriteiten, hetzij van de kant van de vreemdeling of diens familieleden of bekenden. Het ministerie van Buitenlandse Zaken zegt de vertrouwenspersonen en informanten dan ook toe vertrouwelijk met hun identiteit en informatie om te gaan om hun veiligheid te waarborgen. Deze toezegging mag nooit eenzijdig worden verbroken. Deze bronbescherming strekt zich eveneens uit tot de achtergrond, eventueel specialistische kennis en expertise, functie(s) en werkomgeving van de vertrouwenspersoon en de geraadpleegde bronnen. Aangezien deze informatie aansluit bij de identiteitsgegevens van een persoon, kan het bekend maken van deze informatie leiden tot het eenvoudiger bekend raken van diens identiteit. Ik beroep mij hiervoor op artikel 10, tweede lid onder e en g van de Wob. De informatie met betrekking tot vertrouwenspersonen en andere bronnen is in bijgaande stukken weggelakt en gemarkeerd met '1'.

Een langjarige en bestendige lijn van jurisprudentie van de ABRS honoreert dit standpunt.

2. Bescherming derden (3)

Voor zover deze stukken informatie bevatten over een voor uw cliënt onbekende derde, die niet als bron is geraadpleegd, en ook overigens in geen enkele relatie staat tot uw cliënt, overweeg ik als volgt. Op grond van de noodzakelijk geachte bescherming en eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van deze genoemde persoon/personen worden deze gegevens op grond van artikel 10, tweede lid onder e van de Wob vertrouwelijk gehouden. Deze gegevens zijn derhalve weggelakt en aangegeven met een '3'.

3. Informatie uit documenten opgesteld ten behoeve van intern beraad (5)

De met nummer '5' aangegeven passages bevatten informatie die ik vertrouwelijk wens te houden omdat het gaat om informatie uit documenten, die zijn opgesteld ten behoeve van intern beraad. Het gaat hierbij specifiek om informatie die afkomstig is van de vertrouwenspersoon/bron. Het interne karakter van deze informatie/deze passages wordt/worden bepaald door het oogmerk waarmee de betreffende passages zijn opgesteld, en deze zijn te kenschetsen als persoonlijke beleidsopvattingen c.q. beschouwingen van de vertrouwenspersoon/bron. Met een beroep op artikel 11 van de Wob wil ik deze informatie/passages dan ook vertrouwelijk houden.

4. Niet aan het onderwerp van het Wob-verzoek gerelateerde informatie

Alleen die onderliggende stukken en informatie/passages uit onderliggende stukken worden thans –in al dan niet gelakte vorm- verstrekt die betrekking hebben op het (gespecificeerde) onderwerp van het Wob-verzoek, te weten de acties die ondernomen zijn ten aanzien van [REDACTED] en haar gezin. Alle andere informatie die daar geen betrekking op heeft, daarmee niet in (rechtstreeks) verband staat, of een ander onderwerp heeft, is weggelakt onder aanduiding van het nummer '6'. Het betreft hierbij informatie die geen betrekking heeft op het asielverzoek van betrokkene, noch relevant is voor de uitkomst van het onderzoek. Ik wens deze passages dan ook vertrouwelijk te houden met algemeen beroep op artikel 10 tweede lid onder g Wob.

**Directie Consulaire Zaken en
Migratiebeleid**
Cluster DCM/SO/BC

Datum
20 december 2010

Onze referentie
DCM-SO/ 10-306

De informatie die na de hiervoor beschreven toetsing nog resteert bestaat uit persoonsgegevens die uw cliënt zelf betreffen, waarbij derhalve de weigeringsgrond onder artikel 10, tweede lid onder e van de Wob aan de orde komt. Gelet op de jurisprudentie van de ABRS, alsmede gelet op artikel 10 van de Grondwet en artikel 8 EVRM gebaseerde en in artikel 35 Wet bescherming persoonsgegevens vertaalde rechtsbeginsel, datn een ider recht heeft op inzage in de door hem- of haarzelf betreffende gegevens, verstrek ik u de resterende informatie.

Bij deze wordt de termijn van de door de Rechtbank Utrecht bij uitspraak van 29 oktober 2010 (zaaknummer AWB 10/2421) opgelegde dwangsom, gestuit.

de minister van Buitenlandse Zaken,
namens deze,
het hoofd van het cluster Bezwaar en Beroep Consulaire Zaken,

mw. dr. D.E. Comijs

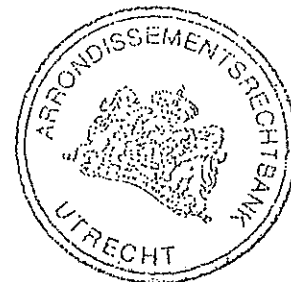
Een ieder wiens belang rechtstreeks bij dit besluit is betrokken, kan daartegen binnen zes weken na de dag van verzending van het besluit bij de minister van Buitenlandse Zaken bezwaar maken. Het bezwaarschrift dient te worden gericht aan de afdeling Bestuursrecht van de Directie Juridische Zaken (DJZ/BR) van het ministerie van Buitenlandse Zaken. Het bezwaarschrift moet, op grond van artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, zijn ondertekend en dient ten minste te bevatten de naam en het adres van de indiener, dagtekening en een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht, alsmede de gronden van het bezwaar.

buiten zitting uitspraak

RECHTBANK UTRECHT

Sector bestuursrecht

zaaknummer: SBR 10/2421

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

[REDACTED]
wonende te Meerkerk, eiseres,
gemachtigde: [REDACTED]

en

de minister van Buitenlandse Zaken,
verweerder.

Inleiding

Op 27 juli 2010 heeft eiseres bij de rechtbank beroep ingesteld tegen het niet tijdig nemen van een besluit op de aanvraag van 19 april 2010.

Overwegingen

1. Op grond van artikel 8:54, eerste lid, van de Awb kan de rechtbank, totdat partijen zijn uitgenodigd om op een zitting te verschijnen, het onderzoek sluiten indien voortzetting van het onderzoek niet nodig is, omdat zij kennelijk onbevoegd is dan wel het beroep kennelijk niet-ontvankelijk, kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond is.
2. Op grond van artikel 6:2, aanhef en onder b, van de Awb wordt voor de toepassing van wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep, het niet tijdig nemen van een besluit met een besluit gelijkgesteld. Artikel 7:1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Awb bepaalt dat bij niet tijdig beslissen niet eerst bezwaar hoeft te worden gemaakt alvorens beroep kan worden ingesteld. Tegen het niet tijdig beslissen staat dan ook beroep bij de rechtbank open.
3. Op grond van artikel 6:12, tweede lid, van de Awb, voor zover hier van belang, kan het beroepschrift worden ingediend zodra het bestuursorgaan in gebreke is tijdig een besluit te nemen en twee weken zijn verstreken na de dag waarop belanghebbende het bestuursorgaan schriftelijk heeft medegedeeld dat het in gebreke is. Op grond van artikel 6:12, derde lid, van de Awb kan het beroepschrift worden ingediend zodra het bestuursorgaan in gebreke is tijdig een besluit te nemen indien redelijkerwijs niet van de belanghebbende kan worden gevergd dat hij het bestuursorgaan in gebreke stelt. Op grond van artikel 6:12, vierde lid, van de Awb is het beroep niet-ontvankelijk indien het beroepschrift onredelijk laat is ingediend.
4. Naar het oordeel van de rechtbank is het beroepschrift niet onredelijk laat ingediend in de zin van artikel 6:12, vierde lid, van de Awb, zodat het beroep in zoverre ontvankelijk is.

5. In artikel 4:13, eerste lid, van de Awb is bepaald dat een beschikking dient te worden gegeven binnen de bij wettelijk voorschrift bepaalde termijn of, bij het ontbreken van zo'n termijn, binnen een redelijke termijn na ontvangst van de aanvraag. In het tweede lid is bepaald dat de in het eerste lid bedoelde termijn in ieder geval is verstreken wanneer het bestuursorgaan binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag geen beschikking heeft gegeven, noch een mededeling als bedoeld in artikel 4:14, derde lid, heeft gedaan.

6. Ingevolge artikel 6 van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) beslist verweerder binnen vier weken gerekend vanaf de dag na die waarop het verzoek is ontvangen. Verweerder heeft niet gereageerd op het schriftelijk verzoek van de rechtbank van 29 juli 2010 de stukken in te dienen en een reactie te geven op het beroep van eiseres. De rechtbank heeft als gevolg daarvan niet kunnen vaststellen op welke datum verweerder de aanvraag heeft ontvangen. Nu eiseres heeft gesteld dat zij op 19 april 2010 het verzoek heeft ingediend houdt de rechtbank het er voor dat dit verzoek op 20 april 2010 door verweerder is ontvangen.

7. Gelet op het voorgaande had verweerder uiterlijk op 18 mei 2010, op de aanvraag moeten beslissen. De rechtbank constateert dat deze beslistermijn is overschreden.

8. Ingevolge artikel 6, tweede lid, van de Wob wordt van de verdaging voor de afloop van de eerste termijn schriftelijk gemotiveerd mededeling gedaan aan de verzoeker. Gelet op het bepaalde in artikel 6, tweede lid, van de Wob had verweerder – zoals hiervoor is overwogen – uiterlijk op 18 mei 2010 schriftelijk gemotiveerd mededeling van de verdaging moeten doen aan eiser. Nu verweerder bij brief van 20 mei 2010, derhalve buiten de wettelijke termijn, aan eiseres een bericht van verdaging heeft gezonden is de beslistermijn niet rechtsgeldig verlengd.

9. De rechtbank constateert voorts dat eiseres verweerder bij brief van 20 mei 2010 heeft meegedeeld dat hij in gebreke is en dat sindsdien twee weken zijn verstreken.

10. Het beroep is kennelijk gegrond.

11. In artikel 4:17, eerste lid, van de Awb is bepaald dat indien een beschikking op aanvraag niet tijdig wordt gegeven, het bestuursorgaan een dwangsom verbeurt voor elke dag dat het in gebreke is, doch voor ten hoogste 42 dagen. De Algemene termijnenwet is op laatstgenoemde termijn niet van toepassing. In het tweede lid is bepaald dat de dwangsom de eerste veertien dagen € 20,- per dag bedraagt, de daaropvolgende veertien dagen € 30,- per dag en de overige dagen € 40,- per dag. Ingevolge het derde lid is de eerste dag waarover de dwangsom verschuldigd is, de dag waarop twee weken zijn verstreken na de dag waarop de termijn voor het geven van de beschikking is verstreken en het bestuursorgaan van de aanvrager een schriftelijke ingebrekestelling heeft ontvangen.

12. In artikel 4:18, eerste lid, van de Awb is bepaald dat het bestuursorgaan de verschuldigdheid en de hoogte van de dwangsom bij beschikking vaststelt binnen twee weken na de laatste dag waarover de dwangsom verschuldigd was.

13. De rechtbank stelt vast dat verweerder niet de hoogte van deze dwangsom heeft vastgesteld. Eiseres heeft de rechtbank verzocht de hoogte van de verbeurde dwangsommen vast te stellen. De rechtbank zal dit met toepassing van artikel 8:55c van de Awb alsnog doen.

14. Verweerder is bij brief van 20 mei 2010 in gebreke gesteld en sindsdien zijn twee weken verstreken. Nu verweerder tot op heden geen besluit op de aanvraag van 19 april 2010 heeft genomen, is voor 42 dagen een dwangsom verbeurd. Op grond van artikel 4:17, tweede lid, van de Awb wordt daarom de verschuldigde dwangsom vastgesteld op € 1260,- .

15. Op grond van artikel 8:55d, eerste lid, van de Awb bepaalt de rechtbank, indien het beroep gegrond is en nog geen besluit is bekendgemaakt, dat het bestuursorgaan binnen twee weken na de dag waarop de uitspraak wordt verzonden alsnog een besluit bekendmaakt. Op grond van het derde lid kan de rechtbank in bijzondere gevallen of indien de naleving van andere wettelijke voorschriften daartoe noopt, een andere termijn bepalen of een andere voorziening treffen. In dit geval zijn geen bijzondere omstandigheden voorgedragen, zodat de rechtbank op de voet van artikel 8:55d, eerste lid, van de Awb de termijn waarbinnen een besluit moet worden bekendgemaakt bepaalt op twee weken.

16. De rechtbank bepaalt met toepassing van artikel 8:55d, tweede lid, van de Awb en in overeenstemming met het landelijke beleid (www.rechtspraak.nl) dat verweerder een dwangsom van € 100,- verbeurt voor elke dag waarmee de hiervoor genoemde termijn wordt overschreden, met een maximum van € 15.000,-.

17. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht begroot op € 109,25 (1 punt x wegingsfactor 0,25 x € 437,-) als kosten van verleende rechtsbijstand. De rechtbank is van oordeel dat deze zaak van zeer licht gewicht is, nu dit geding slechts betrekking heeft op de vraag of de beslistermijn van artikel 6 van de Wob is overschreden en ter hoogte van welk bedrag dwangsommen als bedoeld in artikel 4:17 van die wet zijn verbeurd.

18. Uit de gegrondverklaring volgt dat verweerder het betaalde griffierecht ten bedrage van € 150,00 dient te vergoeden.

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit op de aanvraag gegrond;

stelt vast dat verweerder als gevolg van het niet tijdig beslissen op de aanvraag een dwangsom als bedoeld in artikel 4:17 van de Awb heeft verbeurd van in totaal € 1260,-;

draagt verweerder op alsnog een besluit op de aanvraag bekend te maken binnen twee weken na de dag van verzending van deze uitspraak;

bepaalt dat verweerder aan eiseres een dwangsom van € 100,- verbeurt voor elke dag waarmee hij de hiervoor genoemde termijn overschrijdt, met een maximum van € 15.000,-;

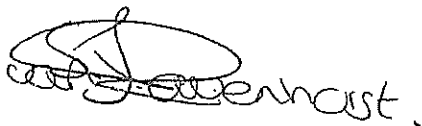
bepaalt dat verweerder het door eiseres betaalde griffierecht van € 150,- aan haar vergoedt;

veroordeelt verweerder in de kosten van eiser in dit geding ten bedrage van € 109,25 te betalen door verweerder aan eiseres.

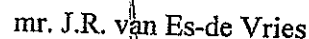
Aldus vastgesteld door mr. J.R. van Es-de Vries, als rechter, en in het openbaar uitgesproken op 29 oktober 2010.

De griffier:

De rechter:

S.J. van Ravenhorst

mr. J.R. van Es-de Vries

afschrift verzonden op:

29 OKT 2010

Rechtsmiddel

Ingevolge artikel 8:55, eerste lid, van de Awb kan tegen deze uitspraak binnen zes weken na de dag van bekendmaking hiervan verzet worden gedaan bij deze rechtbank, sector Bestuursrecht.

Voor Copie
conform de Griffier

Grosse afgegeven
Aan: gemachtigde van eis
d.d.: 23-11-2010

De griffier van de
Arrondissementsrecht
te Utrecht.

